

Αρείου Πάγου 50/2011 (Β1, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Πηγή: <http://www.areiospagos.gr/>

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Β1' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ηλία Γιαννακάκη, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Σπυρίδωνα Ζιάκα, Παναγιώτη Κομνηνάκη, Ανδρέα Δουλγεράκη και Νικόλαο Πάσσο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 7 Δεκεμβρίου 2010, με την παρουσία και του γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσεύοντος: Α. Τ. του Χ., κατοίκου ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αντώνιο Βασδέκη.

Της αναιρεσίβλητης: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "ΜΑΡΦΙΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ", που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ". Εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Αικατερίνη Κοκκαλιάρη - Γιατρά.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 20-4-2006 αγωγή του ήδη αναιρεσεύοντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 812/2007 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 5326/2008 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσεύων με την από 22-12-2008 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο Εισηγητής Αρεοπαγίτης Σπυρίδων Ζιάκας διάβασε την από 15-11-2010 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της αιτήσεως αναίρεσεως. Ο πληρεξούσιος του αναιρεσεύοντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως, η πληρεξούσια της αναιρεσίβλητης την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τα άρθρα 669 παρ. 2 του ΑΚ, 1 του Ν. 2112/1920 και 1 και 5 του Ν. 3198/1955 προκύπτει ότι η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου είναι μονομερής αναιτιώδης δικαιοπραξία και συνεπώς το κύρος αυτής δεν εξαρτάται από την ύπαρξη ή την ελαττωματικότητα της αιτίας για την οποία έγινε, αλλά αποτελεί δικαίωμα του εργοδότη και του εργαζόμενου. Η άσκηση όμως του δικαιώματος αυτού, όπως και κάθε δικαιώματος, υπόκειται στον περιορισμό του άρθρου 281 ΑΚ, δηλαδή της μη υπερβάσεως των ορίων που επιβάλλει η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, η υπέρβαση δε των ορίων αυτών καθιστά άκυρη την καταγγελία, σύμφωνα με τα άρθρα 174 και 180 του ΑΚ. Εξάλλου, η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας από τον εργοδότη είναι άκυρη, ως καταχρηστική, όταν υπαγορεύεται από ταπεινά ελατήρια που δεν εξυπηρετούν το σκοπό του δικαιώματος, όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις που η καταγγελία οφείλεται σε εμπάθεια, μίσος ή έχθρα ή σε λόγους εκδικήσεως, συνεπεία προηγηθείσας νόμιμης, αλλά μη αρεστής στον εργοδότη, συμπεριφοράς του εργαζομένου, ή όταν υπό την επίκληση από τον εργοδότη λόγων που δικαιολογούν την καταγγελία, υποκρύπτονται επίμεμπτα κίνητρα αυτού, τα οποία και αποτέλεσαν την πραγματική αιτία της καταγγελίας. Η καταγγελία όμως, δεν είναι καταχρηστική όταν οφείλεται σε διακοπή της αρμονικής συνεργασίας μεταξύ αυτού και του εργαζομένου που προήλθε από αντισυμβατική συμπεριφορά ή από πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων του τελευταίου καθώς και όταν δεν υπάρχει γι' αυτή κάποια αιτία, αφού, ενόψει των όσων εκτέθηκαν για τον αναιτιώδη χαρακτήρα της καταγγελίας και την άσκηση αυτής καθ' υπέρβαση των ορίων του άρθρου 281 ΑΚ, για να θεωρηθεί η καταγγελία άκυρη ως καταχρηστική, δεν αρκεί ότι οι λόγοι που επικαλέστηκε γι' αυτή ο εργοδότης ήταν αναληθείς ή ότι δεν υπήρχε καμία εμφανής αιτία, αλλά απαιτείται η καταγγελία να οφείλεται σε συγκεκριμένους λόγους - που πρέπει να επικαλεστεί και να αποδείξει ο εργαζόμενος - εξαιτίας των οποίων η άσκηση του σχετικού δικαιώματος του εργοδότη υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλει το άρθρο 281 ΑΚ. Η αντικειμενικά αδικαιολόγητη καταγγελία, δηλαδή η καταγγελία η οποία δε δικαιολογείται από σοβαρούς, συνδεόμενους με το αντικειμενικό συμφέρον της επιχειρήσεως, λόγους, δεν είναι άνευ άλλου τινός καταχρηστική, διότι στην αντίθετη περίπτωση, η καταγγελία από αναιτιώδης θα μετατρέποταν σε αιτιώδη. Περαιτέρω, στο άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι τα δικαιώματα ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η

αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους.. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η εν λόγω αρχή δεν εφαρμόζεται απευθείας από το δικαστήριο, παρά μόνο στα πλαίσια του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων που περιορίζουν τα δικαιώματα του ανθρώπου (Ολ. ΑΠ 6/2009) . Περαιτέρω, κατά το άρθρο 559 αρ. 19 Κ.Πολ.Δ. ιδρύεται λόγος αναιρέσεως για έλλειψη νόμιμης βάσεως της απόφασης, όταν δεν προκύπτουν σαφώς από το αιτιολογικό της τα αναγκαία περιστατικά για την κρίση στη συγκεκριμένη περίπτωση, ως προς τη συνδρομή των όρων και προϋποθέσεων της διατάξεως που εφαρμόστηκε ή για τη συνδρομή τους, που αποκλείει την εφαρμογή της, ιδίως δε όταν η απόφαση έχει ανεπαρκείς ή αντιφατικές αιτιολογίες στο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών που έγιναν δεκτά και έχουν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης. Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο δέχτηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, όπως από αυτή προκύπτει, τα εξής: Ο ενάγων και ήδη αναιρεσείων προσλήφθηκε από την εναγομένη ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ" της οποίας καθολική διάδοχος είναι η ήδη αναιρεσίβλητη Τράπεζα στις 15-11-2004, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, προκειμένου να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως διευθυντικό στέλεχος. Οι μηνιαίες αποδοχές του ενάγοντος συμφωνήθηκαν στο ποσό των 3.600 ευρώ, πλέον επιδομάτων εορτών, αδείας και ισολογισμού. Από την πρόσληψή του ο ενάγων τοποθετήθηκε ως Διευθυντής του νέου καταστήματος της εναγομένης στην πόλη του ... και υπό αυτή την ιδιότητα προσέφερε τις υπηρεσίες του μέχρι τις 23-1-2006, οπότε η τελευταία κατήγγειλε εγγράφως τη σύμβαση εργασίας του και του κατέβαλε τη νόμιμη αποζημίωση. Ο ενάγων, ο οποίος είναι απόφοιτος εξαταξίου Γυμνασίου, πριν την πρόσληψη του εργαζόταν στη Γενική Τράπεζα Ελλάδος, από την οποία και συνταξιοδοτήθηκε με το βαθμό του Τμηματάρχη Α' και έχοντας διατελέσει κατά την τελευταία διετία Διευθυντής του Υποκαταστήματος Στις 18-10-2005 και ενώ ο ενάγων ασκούσε καθήκοντα Διευθυντή, στο κατάστημα ... της εναγομένης πραγματοποιήθηκε ανάληψη μετρητών ποσού 12.700 ευρώ από το ... προσωπικό του λογαριασμό ταμιευτηρίου και στη συνέχεια κατάθεση στο ... λογαριασμό όψεως του πελάτη και πιστούχου του καταστήματος Γ. Π. για κάλυψη επιταγής του ποσού 45.000, η οποία εμφανίστηκε μέσω ΔΗΣΣΕ στις 18-10-2005.

Στο σχετικό δελτίο κατάθεσης δεν υπάρχει ανάλυση μετρητών, γεγονός που σημαίνει ότι πρόκειται για συμψηφιστική εγγραφή. Στις 27-10-2005 πραγματοποιήθηκε κατάθεση 12.700 ευρώ στον παραπάνω λογαριασμό του ενάγοντος από το Γεώργιο Πριόβολο. Στις 14-11-2005 ο Διευθυντής Human Resources Γ. Τ. απέστειλε προς το Διευθυντή του Δικτύου της εναγομένης Γ. Γ. εμπιστευτικό σημείωμα, στο οποίο ανέφερε ότι πρώην εργαζόμενοι του καταστήματος ... του ανέφεραν ότι ο ενάγων, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ως Διευθυντής, προέβαινε σε αντισυμβατικές ενέργειες. Οι αναφορές αυτές έγιναν αντικείμενο έρευνας κατά το διάστημα από 23-11-2005 έως 1-12-2005 που διενεργήθηκε τακτικός έλεγχος των καταθετικών εργασιών του καταστήματος ... από την Προϊσταμένη της Διεύθυνσης-Εσωτερικού Ελέγχου Ε. Σ.. Η πιστούχος του καταστήματος ... της εναγομένης Π. Δ., η οποία δραστηριοποιείτο στο χώρο της παραγωγής και εμφιάλωσης ούζου, εμφιάλωσης, τυποποίησης και εμπορίας λικέρ, κονιάκ, οινοπνεύματος και κρασιών, επιθυμούσε να λάβει επιχειρησιακό δάνειο από το κατάστημα ... της εναγομένης και μεταξύ των λοιπών προϋποθέσεων απαιτείτο να διαθέτει σε λογαριασμό της το ποσό των 90.000 ευρώ. Επειδή όμως η προϋπόθεση αυτή δε συνέτρεχε άνοιξε την 1-9-2005 το ... λογαριασμό ταμιευτηρίου στο κατάστημα ... της εναγομένης, στον οποίο την ίδια ημέρα κατατέθηκε το ποσό των 60.000 ευρώ με ανάληψη μετρητών από το λογαριασμό ταμιευτηρίου ... των Α. και Ν. Π. και το ποσό των 30.000 ευρώ με ανάληψη από το ... λογαριασμό ταμιευτηρίου του ενάγοντος, κατά παράβαση της 306/26-8-2002 εγκυκλίου της εναγομένης περί τραπεζικής δεοντολογίας και πρόνοιας. Στο δελτίο ανάληψης μετρητών από το λογαριασμό των Α. και Ν. Π. και το αντίστοιχο δελτίο κατάθεσης στο λογαριασμό της Π. Δ. δεν υπάρχει ανάλυση μετρητών, γεγονός που δεικνύει ότι αφορούν συμψηφιστικές εγγραφές, ενώ στο δελτίο ανάληψης των 60.000 ευρώ από το λογαριασμό των Α. και Ν. Π. υπάρχει ένδειξη ελέγχου και επιβεβαίωσης του ομοίου της υπογραφής του πελάτη, παρότι η υπογραφή δεν ομοιάζει με το τηρούμενο δείγμα υπογραφής των δικαιούχων. Το παραστατικό αυτό είναι υπογεγραμμένο από τον Υποδιευθυντή Α. Κ. και τον ενάγοντα. Την ίδια ημέρα (1-9-2005) χορηγήθηκε στην Π. Δ. βεβαίωση υπολοίπου του ... λογαριασμού της, υπογραφομένη από τον Α. Κ. και τον ενάγοντα. Στις 2-9-2005 πραγματοποιήθηκε ανάληψη μετρητών 90.000 ευρώ από τον προαναφερόμενο λογαριασμό της Π. Δ. και ανάληψη μέσω ATM 300 ευρώ από τον προσωπικό λογαριασμό προσωπικού του ενάγοντος. Από το συνολικό ποσό και των δύο αναλήψεων κατατέθηκαν σε διαφορετικές ώρες της ίδιας ημέρας 29.800 ευρώ στον

... λογαριασμό ταμειευτηρίου των Α. και Ν. Π. και 30.000 ευρώ επίσης στο λογαριασμό των Α. και Ν. Π.. Στα σχετικά δελτία κατάθεσης στον τελευταίο λογαριασμό, που είναι θεωρημένα από τον ενάγοντα και τον Α. Κ., δεν έχει σημειωθεί το όνομα του συναλλασσομένου. Ιτην Π. Δ. είχε εγκριθεί στις 21-4-2005 πιστωτικό όριο ύψους 80.000 ευρώ και στις 12-9-2005 αίτημα για τη χορήγηση βεβαίωσης μακροπρόθεσμου τραπεζικού δανεισμού ποσού 83.807,05 ευρώ με την παρατήρηση "υπό την αίρεση ένταξης της, προκειμένου να τύχει των ενισχύσεων του μέτρου 2.1 του επιχειρησιακού προγράμματος "ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΩΝ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ" του Υπουργείου Ανάπτυξης και πάντα με την επιφύλαξη αξιολόγησης των στοιχείων και δεδομένων κατά τη στιγμή και το χρόνο που υποβάλλονται βάσει των τραπεζικών κριτηρίων, των ισχυόντων νομισματοπιστωτικών κανόνων και των προοπτικών της εταιρείας". Η προαναφερόμενη επιχείρηση ποιοτικής ανήκε μέχρι το έτος 2001 στο Β. Κ., σύζυγο της Π. Δ., εις βάρος του οποίου εμφανίζονταν στα αρχεία της ΑΕ "Τειρεσίας ΑΕ" πλήθος δυσμενών στοιχείων κατά τα έτη 2000 και 2001, όπως ακάλυπτες επιταγές, διαταγές πληρωμής, αιτήσεις πτώχευσης και πλειστηριασμοί κινητών. Στο 423/0015/11-4-2005 εισηγητικό σημείωμα όμως για τη χορήγηση του πιστωτικού ορίου των 80.000 ευρώ, το οποίο προωθήθηκε για έγκριση στη ΔΔΠΚ μετά από πρόταση των Α. Γ., στελέχους πιστοδοτήσεων του καταστήματος ..., Α. Κ., Υποδιευθυντή και του ενάγοντος ως Διευθυντή, δεν αναφέρεται ο,τιδήποτε σχετικά με τα προαναφερόμενα δυσμενή στοιχεία εις βάρος του προηγούμενου φορέα της ατομικής επιχείρησης της Π. Δ., συζύγου της Β. Κ.. Περαιτέρω, όταν ζητήθηκε κατά τον έλεγχο να προβληθεί το περιεχόμενο της κασέτας ασφαλείας του video του καταστήματος της 1-9-2005, ώστε να επιβεβαιωθεί η προσέλευση ή μη του Α. Π. στο κατάστημα ... για συναλλαγές, διαπιστώθηκε ότι η φερόμενη ως κασέτα της 1-9-2005 αφορούσε την ημερομηνία 1-2-2005 και η πραγματική κασέτα δεν ανευρέθη. Τις πιο πάνω συναλλαγές δεν αμφισβητεί ο ενάγων αλλά ισχυρίζεται ότι απέβλεπαν στην προσέλευση πελατών και ότι από αυτές η εναγομένη δεν υπέστη κάποια οικονομική ζημία. Ο ενάγων όμως ήταν υψηλόβαθμο στέλεχος και μάλιστα Διευθυντής καταστήματος της εναγομένης και είχε υποχρέωση, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, να τηρεί τις οδηγίες που του παρείχε η εργοδότης του μέσω των εγκυκλίων της και όχι να ενεργεί, κατά την κρίση του, εκτός των προβλεπόμενων διαδικασιών. Η προαναφερόμενη δε συμπεριφορά του ήταν σαφώς αντίθετη προς τις εγκυκλίους της εναγομένης και τις συμβατικές του υποχρεώσεις και συνεπεία αυτής

κλονίστηκε δικαιολογημένα η εμπιστοσύνη της εναγομένης προς το πρόσωπό του και διαταράχθηκε η ομαλή συνεργασία τους σε τέτοιο βαθμό, ώστε κατά τις αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, δεν μπορεί να αξιωθεί από την εναγομένη η συνέχιση της εργασιακής σύμβασης του ενάγοντος. Έτσι, η καταγγελία της σύμβασης εργασίας του ενάγοντος, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι αποτελούσε, κατ' αρχήν, δικαίωμα της εναγομένης, αφού η σύμβαση εργασίας του πρώτου ήταν αόριστου χρόνου και μπορούσε να καταγγελθεί οποτεδήποτε χωρίς την ύπαρξη σπουδαίου λόγου, κατέστη αναγκαία. Η λήψη ηπιότερων μέτρων, ή η επιβολή κάποιας από τις προβλεπόμενες στον Οργανισμό Προσωπικού της εναγομένης πειθαρχικές ποινές (προφορική παρατήρηση, γραπτή παρατήρηση, γραπτή επίπληξη, πρόστιμο μέχρι του 1/5 του ημερήσιου μισθού, προσωρινή διαθεσιμότητα από την εργασία για μέχρι 10 ημέρες για κάθε ημερολογιακό έτος) δεν ήταν αρκετή για την ομαλοποίηση των σχέσεων των διαδίκων. Και αυτό γιατί ο ενάγων ήταν έμπειρος τραπεζικός υπάλληλος, καθόσον είχε εργαστεί επί 26 έτη στη Γενική Τράπεζα Ελλάδος, έχοντας ασκήσει και καθήκοντα Διευθυντή στο κατάστημα ... και ακριβώς λόγω αυτής της προϋπηρεσίας και εμπειρίας του προσλήφθηκε από την εναγομένη ως Διευθύνων υπάλληλος και τοποθετήθηκε στην ιδιαίτερα σημαντική για το νεοϊδρυθέν κατάστημα ... θέση του Διευθυντή. Δηλαδή η εναγομένη, αναθέτοντας στον ενάγοντα καθήκοντα Διευθυντή ενός νέου καταστήματος επέδειξε ιδιαίτερη εμπιστοσύνη προς το πρόσωπο του, την οποία εκείνος κλόνησε με συνεχείς παράτυπες ενέργειες, ενώ η επιβολή πειθαρχικής ποινής (ακόμη και της πιο αυστηρής) δεν είναι βέβαιο ότι θα μπορούσε να τον αποτρέψει από παρόμοια συμπεριφορά στο μέλλον. Εξάλλου, η καταγγελία έγινε προκειμένου να προστατευθούν η αξιοπιστία, η φήμη και η εικόνα της εναγομένης ως χρηματοπιστωτικού ιδρύματος στην τοπική κοινωνία και για την εγκυρότητα της δεν απαιτείται οι ενέργειες του ενάγοντος, που επέφεραν τον κλονισμό της εμπιστοσύνης της εργοδότης του, να προκάλεσαν στην τελευταία και οικονομική ζημία. Ο ενάγων, κατά το χρόνο της καταγγελίας, ήταν έγγαμος και πατέρας δύο τέκνων σπουδαστών, ενώ κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του στη Γενική Τράπεζα αλλά και την εναγομένη δεν του έχει επιβληθεί κάποια πειθαρχική ποινή. Τα περιστατικά όμως αυτά δεν αρκούν για να καταστήσουν την καταγγελία καταχρηστική, ως υπερβαίνουσα προφανώς τα όρια που επιβάλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαίωματος, καθόσον η προηγούμενη συνεπής υπηρεσιακή συμπεριφορά του ενάγοντος στη Γενική Τράπεζα και οι εν γένει ατομικές και

οικογενειακές του συνθήκες, δεν μπορούν να αναιρέσουν το δικαίωμα της εναγομένης για καταγγελία.

Με την κρίση του αυτή το Εφετείο, το οποίο, αφού, κατά παραδοχή της εφέσεως της αναιρεσίβλητης, εξαφάνισε την απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, που είχε δεχθεί την αγωγή και ακολούθως απέρριψε αυτήν ως αβάσιμη κατ' ουσία, δεν παραβίασε με κακή ερμηνεία και εσφαλμένη εφαρμογή τις ουσιαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 669 παρ. 2, 281, 174 και 180 του ΑΚ. ενώ διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση πλήρεις αιτιολογίες, οι οποίες καθιστούν εφικτό τον αναιρετικό έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής των ως άνω διατάξεων. Επομένως, οι πρώτος, δεύτερος και τρίτος από τους αριθμούς 1 και 19 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ., λόγοι αναιρέσεως, είναι αβάσιμοι. Περαιτέρω, ενόψει του ότι, κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα νομική σκέψη, η αρχή της αναλογικότητας δεν εφαρμόζεται απευθείας από το δικαστήριο, παρά μόνο για τον έλεγχο της συνταγματικότητας νόμων, που περιορίζουν δικαιώματα του ανθρώπου, δεν ιδρύεται λόγος αναιρέσεως για ευθεία ή εκ πλαγίου παραβίαση της αρχής αυτής και συνεπώς, οι ίδιοι ως άνω λόγοι, κατά το μέρος που με αυτούς αποδίδονται στο Εφετείο η σχετικές πλημμέλειες, είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι. Τέλος, ο από τον αριθμό 10 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. τελευταίος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος ως αόριστος, διότι πέρα από την αναφορά του εν λόγω αριθμού, δεν προσδιορίζεται καθόλου στο αναιρετήριο η αποδιδόμενη στο Εφετείο πλημμέλεια.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 22-12-2008 αίτηση του Α.Τ. για αναίρεση της υπ' αριθ. 5326/2008 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών. Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης, τα οποία ορίζει σε χίλια οκτακόσια (1800) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 22 Δεκεμβρίου 2010.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 11 Ιανουαρίου 2011.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

